

29

obilissime VIR, magnum saeculi nostri Decus,
unicum Humanitatis exemplum,

Salvus modò apud te pudor meus sit, permittam filio meo
MAXIMILIANO, ut et ipse periculo frontem suam exponat.
Sed si Humanitatem tuam novi, tam facile obtinebis Bene-
ficium, quod petet; quam ego cum verecundiam negli-
gerem, secundo impetravi. Ex igitur Litteras ejus, quae
si minus accuratae et compta, cogita à milite, quam-
vis jam exarmato, scriptas esse. De studiis meis iam
sileo, quia et ipsa quoddammodo silent. Nescio etiam, quo-
modo ab sieme vis ingenii frigeat: nisi et ab aetate,
quae major molestiorque siems est, vitium accedat. Etenim
annum LXX. pridie Non. Novembris nuper ingressus sum;
quasi in occasum vergens: et an quiete adsue aliquà, ante
longam quietem usurus? Det Deus, ut priusquam So-
mines relinquam, te mihi videre, et complecti liceat!
tuas virtutes et elegantias coram venerari! Aliquid sane
vigoris, imò felicitatis à divino tuo vultu, imò aliquid
adsue vitae capiam. Haec vota mea sunt, et in pacem,
aut inducias diriguntur. Satis Sactenus Belli est, satis
ubique miseriarum. Si pugnare suave: communem Sa-
cemus hostem; à quo sibi non Religio tantum, sed ipsae
Litterae, omnisque cultus timeat. Graecia oppressa est:
sed videtur reliqua Europa idem fatum provocare. Sed
taceo, et omen avertio. Tu mihi salvus sis: quem

toto animo veneror

E. Puteanus.

Lovanii, in Arce, prid. Eid. Iannarii,
M. DC. XLIV.

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and mirroring.]

